Ч. 130 (13.675). Львів, неділя 20. травня 1934. Poсztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Українські листи кандидатів на радних міста Львова.

I. округа — Сердемістя: Козіцький Іван, Матвійчук Микола, інж. Мацьків Петро, Волянський Михайло.

II. округа — Галицьке: Таранько Михайло, Гординський Діонізій, Макарушка Евгенія, Косовин Григорій.

III. округа — Городецьке: Павликовська Ірена, д-р Бурачинський Тит Евген, Олексин Іван, Глинчак Іван, Гоїм Петро, Костишин Антін.

IV. округа — Городецьке-Янівське: Листи не внешено.

V. округа — Жовківське: Голяк Теодор, Каштанюк Олена, Штаер Михайло.

VI. округа — Жовківське: Микитович Осип, Брилинський Михайло, Кармазин Анна, Сливка Юрій.

VII. округа — Жовківське-Замарстинів: Лешкевич Володимир, Маслюкевич Михайло, Огроднік Параскевія, Заяць Василь, Васильків Василь, Кульчицький Василь, Хруцький Сергій.

VIII. округа — Жовківське-Знесіння: о. Дзерович Юліян, Тарнавський Семен, Симеон Семен, Куртяк Петро, Ґронь Петро.

IX. округа — Личаків: Радловський Орест, Зацерковна Марія, Луцишин Іван, Лисий Ілько.

X. округа — Личаків-Галицьке: о. Лопатинський Дамян, Терлецький Омелян, Конрадова Антонія, Пеленський Зиновій.

XI. округа — Личаків-Галицьке: Чорний Тома, Ріппель Олена.

XII. округа — Галицьке: Русин Юліян, Палій Анна, Глушевський Юліян, Зубач Еміліян.

XIII. округа — Галицьке: інж. Рижевський Теофіль, Новосад Лев, Ярицький Михайло, Мицак Анна.

XIV. округа — Городецьке: Березовський Амброз, о. Семчишин Дмитро, Навроцький Осип.

XV. округа — Городецьке: Стефанівський Михайло, Ракова Стефанія, Слюсарчук Гриць, Великанович Дмитро.

XVI. округа — Городецьке-Сигнівка: д-р Коберський Карло, Харкевич Володимир, Остафійчук Яків, Стоцький Михайло.

XVII. округа — Городецьке: д-р Волошин Михайло, д-р Олексишин Ярослав, інж. Храпливий, інж. Чапля Микола.

XVIII. округа — Городецьке-Богданівка: Стевчак Іван, Бучко Іван, Кулик Микола.

XIX. округа — Клепарів-Левандівка-Голоско: інж. Мудрак Юліян, Полянський Володислав Петро, Воробець Михайло, Корець Андрій, Цьонка Осип, Вертипорох Йосиф.

XX. округа — Замарстинів-Клепарів: д-р Марітчак Олександер, Воюлка Володимир, Польовий Іван, д-р Макарушка Любомир, Гриневецький Володимир.

Ґертя та розлом між православними українцями в Америці.

Зараз по смерти епископа української православної церкви в Америці о. д-ра Йосифа Жука дійшло до тертя й непорозумінь між священиками тієї церкви. Одна частина священиків під проводом о. Середи невдоволена тим, що о. Підгорецький став тепер адміністратором епархії. Тому оголосила відкритий лист до православних парохіян з покликом, щоб обєдналися з автокефальною православною церквою в Америці. Головою української автокефальної церкви в Америці є архиепископ Теодорович, якого висвятив митрополит Липківський у Києві. Православний патріярх уважає митрополита Липківського і висвячених ним епископів неканонічними та називає їх „самосвятами". Всеж таки православні кола сподіються, що патріярх визнає українську православну автокефальну церкву в Америці під умовиною, що архиепископ її прийме ще раз свячення згідно з обовязуючими канонами.

АРЕШТУВАННЯ ГРЕКО-КАТ. СВЯЩЕНИКА НА БУКОВИНІ.

На основі доносу, яких у Глібоці не купити, на українських діячів, арештували 11. ц. м. заного гр.-кат. священика о. Волянського. Закидають йому, що він мав сказати дітям, які прийшли до церкви з трибарвними рум. кокардами та прапорцями, поскидати кокарди й покидати прапорці. Священика відставлено до прокураторії у Сторожинці. Не перший це донос на о. Волянського. Усі доноси дотепер показалися провокацією знаного учителя-сиґуранщика з околиці. Маємо надію, що й цим разом покажеться, що о. Волянський упав жертвою черговоі провокації тих самих людців („Рада".)

НЕСПОДІВАНА ВІЗИТА У ЛЬОНДОНІ.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. В середу вечором приїхав до Льондону несподівано Гіманс, міністер заграничних справ Бельгії та мав довшу нараду з мін. Саймоном. „Дейлі Телеграф" повідомляє, що оба міністри обговорювали нові ґарантії для територіяльної непорушности Бельгії. Тепер безпека кордонів Бельгії спирається на умові в Льокарно в 1925 р. Бельгійський міністр змагає збільшити ці ґарантії Льокарна. Гіманс обговорив з мін. Саймоном і мін. війни Гейльсгемом, яке становище заняла б Англія за випадок нарушення невтральности Бельгії. Бельгійський міністр побоюється, що розброєнну конференцію відсунуть на необмежений час і покличуть спеціяльну комісію Ліги Націй до розброєних справ. Італія пропонує, щоби до тієї комісії входили делегати сімох держав, Великої Британії, Франції, Італії, Німеччини, Злучених Держав, СССР і Польщі. Бельгія лишилась би без делегата.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ У ЛЬВОВІ.

Чим ближче до виборів, тим більше несамовитих несподіванок для українських виборців.

Весь урядовий виборчий апарат у повному русі. Українські виборці пильно перевірюють списки і переконуються, що в усіх виборчих округах цілі маси українських прізвищ поперекручувано. Далі численні українські громадяни, що живуть десятками літ у Львові, відкривають зі здивуванням, що їх і їхніх родин у виборчих списках нема. Зате подибують наші громадяни у списках виборців давно померших, але неукраїнців, стрічають також таких неукраїнців між управненими до голосування, що вже по кілька літ не живуть у Львові. В численних випадках на реклямації українських громадян виборчі органи глухі, або вразливі остільки, що ставлять до реклямуючих безліч вимог. Колиж ті вимоги полагоджені, тоді приходить остання, а саме, вимога доказати своє польське горожанство. Провести цей доказ не легко і часу на це треба бодай два тижні. Таким чином усі ті, що дістали таку вимогу, мусять розпрощатися з правом голосування.

З днем 17. травня минув речинець зголошування лист кандидатів. Зорганізовані в своїх національних виборчих комітетах українські виборці повносили листи своїх кандидатів з приписаним числом підписів. На диво якимсь несамовитим чином пропала одна українська листа кандидатів, листа з поверх чотирома сотнями підписів. Таке чудо сталось із листою українських кандидатів у виборчій комісії 7-ої виборчої округи на Замарстинові. Опис цієї несамовитої події подаємо на іншому місці.

В пятницю, 18-го травня почали урядові чинники провірювати підписи виборців на зголошених українських листах кандидатів. У тій цілі виборці дістали письменні візвання, щоби явитись до Городського Староства. Численним виборцям доручували ці візвання в 3-ій і 4-ій год. досвіта. Являтись до Староства треба було того самого дня в год. 8-ій, 9-ій, 10-ій і т. д. При тому діялись численні дива. Візваних на год. 10-ту викликували до провірки підписів уже в 9-ій годині ранку. Було й навпаки. Коли заінтересовані викликувані в девятій годині впоминались потім за своє право і доказували візван-

нам, що їх кликали щойно на 10-ту год., то це в численних випадках нічого не помагало. Вони своїх підписів підтвердити уже не могли. Були такі випадки, де, на Сигнівці наприклад, доручували візвання до Староства на год. 9-ту в годині 8.45. Само розуміє, що на час зі Сигнівки до Староства ніяк не можна було прийти. Стрічали ми і таких численних громадян у Львові, які отримали візвання на ствердження своїх підписів цілу годину пізніше по речинцеві, в якому вони мали явитись у Городському Старостві.

Що з того всього можна вносити? З усього описаного дуже легко зробити непомильні висновки до виборчих перспектив висновки, а саме: у Львові можна спodiватись уневажнення всіх українських лист кандидатів. Чому? Тому, що відповідні чинники „не могли" ствердити ідентичности всіх підписів на тих листах.

До описаних і їм подібних практик ми вже привикли. Львівські самоуправні вибори та їх хід є для українського громадянства ще одною дуже переконуючою, практичною і показовою лекцією на те, що найвідповідальніші нині в Польщі чинники трактують українців per non est з ними не рахуються і рахуватися не хочуть та дають їм лишній раз до пізнання, щоби вони махнули рукою на належні їм права. Ясно, що ніхто з українських громадян зі своїх прав ніколи не зрезиґнує і буде їх доходити впerто та послідовно аж до переможного кінця.

Воєнний стан в Латвії.

РИҐА, 18. 5. ПАТ. У звязку з проголошенням воєнного стану мін'стр внутрішніх справ припинив діяльність міських рад і заборонив низку часописів скрайних тенденцій як лівих так і правих. Президент Ульманіс дістає з ріжних сторін краю телеграми з висловами радости з приводу акції уряду.

НОВИЙ УРЯД.

РИҐА, 17. 5. ПАТ. Около полудня утворили вчора новий кабінет: премієр і закордонні справи Ульманіс, віцепремієр Скуєнікс, внутрішні справи Ґульбіс, військові справи Балодіс.

—o—

Олімпійський конґрес.

АТЕНИ. ПАТ. У середу в атенській академії відбулося отворення міжнародного олімпійського конґресу в присутности президента республіки, членів уряду, дипл. корпусу та представників 24 держав. Вечором у нац. театрі була святочна вистава в честь учасників конґресу.

ФОН РІБЕНТРОП У РИМІ.

РИМ, 17. 5. ПАТ. Нині рано приїхав тут німецький розброєний делеґат фон Рібентроп. Його приняли в венецькій палаті.

Конференції у Вашинґтоні.

З Вашинґтону повідомляють, що Норман Девіс відбув довшу нараду з президентом Рузвельтом. Оба устійнили текст промови, яку Девіс виголосить на розброєній конференції у Женеві.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. Вчора відвідав президента Рузвельта британський амбасадор Ліндсей і передав меморіял. Зміст меморіялу та їхньої розмови держать у тайні. Преса пише, що В. Британія заплатить 15. червня тільки частину сплати воєнного довгу. Коли би Злучені Держави вважали В. Британію невиплатною, тоді вона не заплатить нічого.

—o—

По широкому світі.

— Австрійський уряд відобрав почтовий дебіт на один рік більшовицьким часописам: „Ізвестія" та „Правда", комуністичному щоденникові в Парижі „Юманіте" та декільком німецьким щоденникам в Чехословаччині та Данціґу.

— Литовський посол у Льондоні Шідзікаускас уступив. На його місце прийшов посол з Вашинґтону Балютіс.

— В університетах в Австрії підкинули студенти націонал-соціялісти вонючі бомби. Арештовано 10 студентів. У концентраційних таборах у Веллерсдорфі почало голодівку 300 націонал-соціялістів.

Ще одна диктатура.

Виїмкові розпорядки уряду у Латвії.

Львів, 18. травня 1934.

Воєнний стан, усі державні обєкти бережені військом, маршал сойму і цілий ряд чільних політиків під ключем, кілька часописів припинених, заборона віч і всяких зборів, на вулицях столиці скорострільні. Який-же це край по черзі переживає такі приємности устрою, якому народові судилося зазнавати таке потрясення? Цим разом мова йде про маленьку Латвію.

Великою ту державу справді назвати не можна. Латвія має всього округло 65.000 квадратових км., себто грубо менше від Галичини (Східна Галичина й краківське воєвідство — 78.000 км.²). Ще менше населення: у переписі в 1926 році було там усього 1,857.000 людности, себто приблизно половина українського населення Східної Галичини! Топографічні умовини краю того рода, що на 1 км. живе там пересічно лише 28 мешканців. Ця маленька країна, що складається головно з б. Курляндії і Ліфляндії, сусідує на суші з Естонією, Совітами, Польщею і Литвою та має близько 500 км морського берегу. Три четвертини населення творять латиші, на решту складаються москалі, жиди, німці, поляки, білоруси й литовці. Мимоходом кажучи — тамошні національні меншини користуються культурно-шкільною „автономією", а доказом можливостей їх культурного розвитку є вимовний факт, що у 1926 р. на 126 високих шкіл — 56 належало національним меншинам. Здобув собі латиський нарід державну самостійність після упадку царату та погрому російської армії, яка відступила з краю під наступом німців. Користали теж латиші у своїй визвольницькій боротьбі кількакратно з чужинецької допомоги: в 1919 році саме нинішній фактичний диктатор Латвії (тоді полковник) ген. Балодіс прогнав московських більшовиків з краю у союзі з німецькою армією ген. Гольца, потім нинішній премієр очищував край з німців при допомозі естонців, а вкінці у 1920-ім році використали військову допомогу поляків. Завдяки своїй хоробрості та зручності своєї політики в переломових воєнних роках — зуміли закріпити свою державність та здобути в січні 1921 року признання її Радою Амбасадорів. Спирається передовсім на союзі з сусідньою Естонією, з якою має митну унію, та на приятельських взаєминах з двома іншими балтійськими державами — Фінляндією і Литвою. Культурно стоїть безперечно під сильним німецьким впливом. — політично найбільш загрожена є від сторони Совітів, які єдино можуть посягати на її незалежність. Виратуватися від вагину у „свобідному" звязку з Сов. Союзом і від подібної долі, що її зазнала Білорусь та Україна, вдалося Латвії — як уже згадано — головно щасливому для неї ходові воєн. подій (німецько-російська та польсько-російська війна). Устроєво Латвія є (на підставі конституції з 7. XI. 1922) демократичною республикою із соймом (100 осіб), що вибирає президента, та радою міністрів, відповідальних перед соймом.

На жаль, та маленька держава і її нарід не змогли втримати ненарушною ту національну єдність, яку проявили у критичних вразольницьких роках. Латвія попала в кругіж тих самих суперечних суспільних течій, які роздирають весь світ. З одного боку безпосереднє сусідство Совітів сприяє комуністичній пропаґанді, з другого боку молодь захоплюється екстремістичними гаслами націоналізму. Сильна латиська соціял-демократія найшлась, — як в Італії, Німеччині, Австрії та в останім часі у Франції, — поміж двома таборами, проти яких даремне силкується зберігти і свою соціялістичну непорочність і капітал, здобутий у демократично-капіталістичному устрою. Опя боротьба саме й витворила такі відносини в краю, що уряд був примушений встрянути туди своїми рішучими заходами.

Конкретно йшла боротьба поміж фашистівською орґанізацією т. зв. „перкон-крустовців" та спортовими орґанізаціями, що стояли під впливом соціялістів. Уряд розвязав згадану фашистівську орґанізацію та кількох її провідників арештував, однак соціялісти дальше закидали урядові, що тихцем сприяє правиці. 6-го ц. м. у Ризі відбувся конґрес латиської соц.-демократії, на якому впали голоси, що треба упередити фашистівський переворот та проклямувати ґенеральний страйк, який доказав би силу соціялізму. Стало ясно, що лівиця підготовляє збройний виступ. Уряд відповів розвязанням лівих спортово-військових орґанізацій. Ситуації це не врятувало, бо додало відваги націоналістам: край став тереном постійних кривавих сутичок. Останнє засідання сойму 11-го ц. м. було наче прелюдією громадянської війни.

Ситуацію ускладнював момент закордонної політики. Німецько-совітське напруження актуалізувало проблему Балтику і Совіти почали глядіти на балтійські держави, як на німецьку „випадову браму". Німеччина стала більш заінтересована, щоб не допустити до поширення балтійського „радянофільства". Допустити в такій ситуації до громадянської війни — було, очевидно, самогубством. Уряд рішив протиділати божевіллю скрайніх течій. У цей одній країні прийшов край соціялізмові.

Бельґо-Український Комітет Рятунку України.

В наслідок заходів української еміґрації, зокрема представництва Головної Еміґраційної Ради та Брюсельського Т-ва „Незалежна Україна" в серпні мин. року повстав у Бельгії „Комітет Допомоги Голодним України й Кубані", що розвинув широку акцію в цій державі.

Щойно тепер при діловому комітеті, що складається з інж. Ю. Яковлева — голови, Я. Олексюка — секретаря, утворився почесний комітет до складу якого погодилися ввійти видатні бельгійські діячі та високі члени місцевої преси.

Слід відмітити зокрема активну участь почесних членів віконта Ш. Терлінден, професора люванського університету та інж. Р. Біярда, голови Бельгійської Палати Експорту, як і прихильність та жертвенність ґенерала Гелебота, бувш. міністра.

Комітет є до послуг українських і чужинецьких орґанізацій для допомоги голодній Україні та просить надсилати йому інформації, документи та інші матеріяли.

Адреса Комітету: **Comité de Secours aux Affamés de l'Ukraine et du Kouban, Bruxelles, 39 rue Aviateur Thiéffry.**

Господарська конференція між Польщею і Німеччиною.

БЕРЛІН. ПАТ. Господарські переговори довели до частинного порозуміння. Обі делеґації погодилися, щоби експорт обох держав зорганізувати на раціональних основах. Німеччина погодилася на збільшений ввіз хліборобських продуктів з Польщі. Зате Польща ввозитиме деякі німецькі промислові товари.

—o—

ПЕРШІ КРОКИ НОВОГО УРЯДУ.

РИҐА, 18. ПАТ. Вчора відбулося засідання нового латвійського уряду під проводом премієра Ульманіса. Головною темою нарад було піднесення добробуту широких верст населення. Міністрові хліборобства доручено простудіювати збіжевий ринок і обнизити ціни на хліб та опрацювати законопроект поділу землі між колишніх вояків, які боролися за самостійність Латвії. Міністрові суспільної опіки доручено поробити заходи, щоби закінчити страйк у деяких підприємствах.

Влада арештувала 10-ох австрійських шуцбундівців, які були гістьми латвійських соціялістів.

ТАЛІН, 18. 5. ПАТ. Переворот у Латвії викликав в Естонії прихильні настрої.

Порозуміння між Францією і Німеччиною.

ПАРИЖ, 18. 5. ПАТ. „Пті Парізієн" повідомляє, що на тайнім засіданні ради Ліґи Націй обговорювали висліди розмов між Женевою і Берліном. Кружлюють поголоски, що між Францією і Німеччиною дійшло до порозуміння. Обі держави мали погодитися, що не будуть доводити до репресій з приводу сидого чи такого вислідy плебісциту в басейні Саари.

Вибори у Львові розпочалися.

Четвер, 17. травня ц. р. був першим активним днем у львівських виборах. Це був останній день вношення лист кандидатів. Український Народній Виборчий Комітет зібрав підписи на листах в 19-ти округах. Не вносять листи тільки в одному IV-ому окрузі, замешкалому майже виключно жидівським населенням. На всіх листах зібрано майже два рази стільки підписів, скільки законно було потрібно. Всі українські листи **підписало разом 5.232 виборців!** Це перейшло навіть сподівання Українського Виборчого Народнього Комітету, бо з уваги на те, що Львів поділено аж на XX округ і через те розпорошено українське населення по ріжних округах, Виборчий Комітет не думав, що буде міг внести листи аж у 19-ти округах. Комітет думав, що внесеться листи в яких 14-ти до 15-ти округах.

З останньої хвилини.

ОБРАЗКИ ВИБОРІВ У ЛЬВОВІ.

ПРОПАЛА УКРАЇНСЬКА ЛИСТА.

Вчора між год. 6-ою а 7-ою вечором повновласники українських лист вносили в льокалі Головної Виборчої Комісії листи Українського Народнього Виборчого Комітету. Як першу вніс повновласник листу з VII-ої виборчої округи, **на якій чоловим кандидатом був довгопрішній голова Клюбу Українських Радних п. президент Володимир Децикевич.** Цю листу зложено в присутності інших повновласників, які також передавали листи зі своїх округ цьому самому секретареві Головної Виборчої Комісії. Секретар заявив, що посвідки на одержання листи видасть пізніше, як тільки прийде предсідник Головної Виборчої Комісії п. Бейнарович. Всі повновласники одержали посвідки, не одержав тільки посвідки повновласник з VII-ої округи. На його інтервенцію, як також на інтервенцію присутнього в льокалі Головної Виборчої Комісії посла Біляка і самого президента Децикевича, (який на попереднє прохання посла Біляка явився на цей час у льокалі Головної Виборчої Комісії) заявили предсідник і секретар Головної Виборчої Комісії, що такої листи вони до рук не дістали. Зазначуємо, що ця листа мала найбільше підписів з усіх українських лист, бо аж 425. Сталося з листою чудо!

ПРОВІРКА ПІДПИСІВ.

Почавши від 12-ої години ночі українські доми у Львові були заалярмовані. Поліція доручувала українським виборцям, — які підписали листи кандидатів — візвання до Городського Старости для провірки підписів на виборчих листах. Ці візвання були переважно на год. 8-му і 9-ту рано. Українські виборці, що прийшли до Городського Староства на визначену годину, застали на коритарі товпи людей, які ждали на свою чергу. Переважно були це виборці українці і з польських виборців ті, які підписали листу т. зв. католицьку-народову. Урядник городського староства станув в дверах канцелярії і півголосом та з великим поспіхом відчитав цілий ряд прізвищ та ствердивши, що відчитаних нема, замкнув двері канцелярії. Цього, що він відчитував не чули навіть найближче стоячі особи. не говорячи про тих, які товпилися в коритарі за закрутом і не бачили навіть дверей канцелярії, до якої мали дістатися. Позатим є цілий ряд випадків, що виборцям доручували візвання пізніше від речинця, в якому вони мали зголоситися в Городському Старостві. Були такі випадки, що поліція залишала візвання у дозорців, які візвання доручували виборцям щойно около год. 8-ої рано. Виборці на Левандівці і на Сигнівці подістали доручення безпосередно перед 8-ою годиною, а як відомо, щоби зі Сигнівки чи Левандівки дістатися до міста, треба найменше пів години часу. Одначе слід замітити, що українські виборці зголосилися масово до ствердження підписів. Всякі інтервенції не помагали. Тільки вийково доступили одиниці того щастя, що могли виконати свій громадянський обовязок. Так виглядає в практиці постанова уст. 1 § 17 розпорядку Міністра Внутрішніх Справ з дня 30. III. 1934 про виборчий реґулямін до міських рад про провірку підписів виборців на листах кандидатів!

ДИСКВАЛІФІКАЦІЯ УРЯДОВИХ ДОКУМЕНТІВ

При провірці власноручности підписів урядовець, вказавши на підпис і спитавши, чи це власноручний підпис даної особи та чи була вже цілковито виповнена листа, коли її підписувала дана особа, вслід за тим розказував представити документ, який стверджував би ідентичність особи. При тому, річ цікава, за вистарчаючий документ узнавався лише „довуд особісти". Наприклад урядовий витяг з книг сталої людности, який представила дружина посла Хруцького, був визнаний за невистарчаючий, хоч власне цей саме документ є правною підставою для видачі особистого „доводу" і признання прав горожанства; не помогло й особисте свідоцтво за дружину самого посла Хруцького. Коли хто, не маючи „доводу особистого" пробував виказатися іншими документами, то ті документи в ріжний спосіб дискваліфікували. Внаслідок цього у всіх, що явилися на провірку, витворилося переконання, що дуже трудно було ствердити ідентичність своєї особи.

ІНТЕРВЕНЦІЇ У ВЛАДИ.

Тому, що на основі § 19. згаданого вгорі виборчого реґуляміну до міських рад провірка підписів належить до Городського Староства, яке дійсно цю провірку виконує, голова Виборчого Комітету мав намір інтервеніювати у адміністраційної влади, щоби змінила свій спосіб поступовання, бо ці виборчі практики унеможливлюють взагалі самі вибори. Ця інтервенція не вдалася. Тому вислано до міністерства внутрішніх справ телеграму слідуючого змісту (подаємо її в польському оригіналі):

Pan Minister Spraw Wewnętrznych
Warszawa.

Praktyki wyborcze we Lwowie przebierają nieprawdopodny charakter. Od północy przez całą noc doręczano wyborcom wezwania do Starostwa w sprawie podpisów. Całemu szeregowi wyborców doręczono wezwania po terminie. Przybyłym wyborcom uniemożliwiano sprawdzenie podpisów. Następują masowe unieważnienia podpisów na listach kandydatów. Interwencja we Lwowie u kompetentnych władz niemożliwa ponieważ Pan Wojewoda i Pan Naczelnik Wydziału Bezpieczeństwa wyjechali. Pan Wicewojewoda w sprawach wyborczych nie przyjmuie. Pan Starosta Grodzki niema dzisiaj czasu.

Za Ukraiński Komitet Wyborczy:
Przewodniczący poseł Bilak.
Lwów, Podwale 7.

Під один дах!

Як зарадити занепадові товариського життя?

Наше товариське життя поділилося і роздробилося не все з конечности, з потреби, а ще рідше з користю для ідеї тісного співжиття нашої громади. Жалуються громадяни, що підупало життя нашого найстаршого касинового обєднання: „Української Бесіди" у Львові та не можна сказати, щоби воно надто буйно процвитало в інших установах, які мають у цілости або частинно за мету товариське обєднання. Причини такого явища ріжні: грошова скрута, всякі клопоти життєві, непевність положення, занепад цілих верств давніше добре, а бодай виносимо ситуованих людей і т. і. не сприяє товариському співжиттю людей, та все таки воно могло би бути краще, якби йому дати відповідні рямці і всіх обєднати. На нашу думку непотрібно від головного пня, нашої старої Бесіди, відпали деякі гурти, щоби жити самостійним життям не маючи потрібних сил на те, щоби зажити як слід. Тому „Бесіда" підупала, а вони теж тільки веґетують.

Якаж на це рада? Чейже з „Просвіти" виріс цілий ряд окремих установ і ніхто не хоче завертати історії. І я того не бажаю, тим більше, що думаю про обєднання, які товариське життя мають лише за одну і не все головну ціль, тож я не хочу їх лучити разом, я бажав би тільки **звести їх під один дах.** Конкретно кажучи: **„Бесіда" повинна** війти у ближчий контакт з „Молодою Громадою", Укр. Технічним Товариством, Учительською Громадою, Т-вом Лікарським, Укр. Журналістами, Союзом Українок і і., що піднаймають собі домівки, або і кутом приміщуються, і на свій або спільний контракт **винайміти просторий, гарний льокаль,** де кожне з товариств у міру своїх потреб і засобів занялоб виключно для себе одну чи більше кімнат, а крім того, щоби була одна або і дві більші салі на ширші сходини чи забави, які в деякі дні були би застережені до виключного вжитку поодиноких товариств, а поза тим весь льокаль міг би служити на спільні великі сходини, якщо ці товариства того забажали би.

Користь із так поставленої справи була би така, що всі важніші товариства, які не потребують чи не можуть мати відповідного льокалю найшлиб дешево відповідне приміщення, а що найважніше люди ріжних фахів і звань стрічались би зі собою зразу бодай на спільнім коридорі, а з часом і на спільних сходинах та забавах. Пізнавались би, наближали до себе люди ріжних фахів і поглядів, загалом назрівало би між ними щораз ближче і тісніше обєднання, бо люди пізнавались би зі собою та зживались би. Зискалиб на тім теж і фахові товариства, бо їх члени також частіше заходили би до свого льокалю хочаби з нагоди побуту на „Бесіді"

Тепер за більший льокаль не важко, можна його дістати розмірно дешевше ніж менший, тому це діло легко перевести у життя. Я підносив це вже на загальних зборах „Бесіди", а тепер підношу на сторінках „Діла" в надії, що зацікавлені цим товариства обміркують мій проєкт та не ждучи на почин інших, якщо зі мною згодяться, самі скличуть анкету зацікавлених проектом.

У Львові, 9. 5. 1934.

Д. Коренець.

Великий політичний процес у Перемишлі.

ДРУГИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ДАЛЬШІ ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

(Від власного кореспондента.)

Обв. Осип Івашко до вини не почувається, до ОУН не належав. У протишкільній акції участи не брав.

Предс.: Чому ви на поліції призналися, що заложили „пятку"?

Обв.: Поліція запевняла мене, що коли так буду зізнавати, буду звільнений.

Предс.: Чому таксамо ви зізнавали в слідчого судді?

Обв.: Агент Васілевський запевняв, що після потвердження зізнань, складених на поліції, негайно мене звільнять.

Обор. Навр.: Чи вас від слідчого судді вертали ще раз на поліцію?

Обв.: Так.

Обв. Петро Хома зізнав, що брав участь у протишкільній акції. В тижневику „Український Бескид" читав, що український нарід покривджений у шкільництві. Колиж довідався про шкільні саботажі по інших селах, рішився виконати їх у своєму селі, в Мельнові. Тому скинув зі шкільного будинку вночі державний емблєм і завісив жовто-блакитний прапор. Летючок не розкидав у селі, тільки їх сховав у ловичові над Сяном.

Предс.: Про які кривди читали ви в „Українськім Бескиді"?

Обв.: Я читав, що були великі зловживання, коли переводилось шкільний плебісцит і я хотів запротестувати.

Обв. Іван Конкольовський зізнав, що брав участь у протишкільній акції в селі Тисовій. Летючки одержав від підс. Феника, але їх не розкидав.

Предс.: Чи ви давали кому летючки?

Обв.: Так, дав коршмареві

Предс.: Чому?

Обв.: Тому, що летючки вилетіли мені з кишені. Коршмар ними дуже зацікавився.

Предс.: Чому ви рішилися виконати протишкільну акцію?

Обв.: Бо в нашому селі живуть самі укра-

іниї і тому повинна бути українська школа. Вивіски на шкільному будинку повинні теж бути написані в українській мові, а бодай по польськи і по українськи.

На питання предсідника заявляє, що до ОУН не належить, тільки до чит. „Просвіти". де був заступником голови.

Обв. Микола Качмар зізнає, що одержав летючки від підс. Янковського.

Опісля починає зізнавати обв. Микола Феник, який обтяжив своїми зізнаннями, складеними на поліції і перед слідчим суддею інших підсудних. Тому публика з великим напруженням прислухується до його зізнань.

На питання предсідника відповідає, що належить до читальні „Просвіти", т-ва „Луг". Крім того був начальником районової молочар-

ні у Вільшанах. До ОУН не належить і нікому про ОУН не говорив. У березні 1933 р. на анкеті невідомий мущина дав йому пакунок. Той мущина приступив до підсудного в листопаді 1932 р. і питався, чи підсудний знає Скіцка. В хаті підсудний розпакував пакунок, де були „бюлетини". Підсудний почав читати, але їх не розумів. Коли обв. Боднарчик просив його, щоби дав дещо читати, тоді підсудний дав йому бюлетин.

Предс.: Чи між підсудними є цей мущина?

Обв.: Ні!

Предс.: Може підс. Прокіп?

Обв.: Ні!

В осени 1933 р. підсудному знову дав той невідомий мущина більший пакунок, кажучи: „Зробіть так, як там написано". Згодом ще раз підсудний стрінув того мущину і він заявив, що треба перевести протишкільну акцію, як протест проти шкільного плебісциту. В хаті переконався, що це протишкільні летючки та брошури. Їх передав підс. Боднарчикові, Конкольському та Івашкові, щоби собі прочитали, що там написано. За свої гроші купив матерію на прапори і роздав їх.

Предс.: Це на вашу думку українському шкільництву діється кривда?

Обв.: Ні! На думку всіх українців.

Предсідник відчитує зізнання підсудного, складені на поліції та в слідчого судді, де м. ін. кажеться, що тим невідомим мущиною був підс. Прокіп. Крім того підсудний мав зустрічатися з підс. Антоновичем. При конфронтації з підсудними Прокопом і Антоновичем підс. Феник заявляє, що цих людей не знає.

— Прок.: Чи до політичної партії належите?

Обв.: Ні!

Прок.: Якого ви політичного переконання?

Обв.: Я не орієнтуюся в політиці.

Обор. Навр.: Чи якби хто інший проводив протишкільною акцією, а не ОУН, то ви згодились би брати участь?

Обв.: Так.

Обв. Дмитро Хамуляк до вини не почувається, до ОУН не належав, тільки до легальних товариств. У протишкільній акції участи не брав. Обв. Кучерепу знає від трьох років.

Обв. Теодор Хамуляк теж до вини не почувається, до ОУН не належить. Прапору не шив. У крамниці з блаватними товарами купував синій кльот на шаравари. Їх має в дома.

Після того предсідник перервав в год. 3-ій пополудні розправу до пятниці 18. травня ц. р. до год. 8.30 рано.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Т-ва „Народна Лічниця".

Збори відбулися при участи 35 членів дня 12. ц. м., перший раз у власній домівці, тобто у партері шпиталю ім. митрополита Андрея. Голова В. Децикевич, відкриваючи збори, відмітив радісний момент і пригадав заслуги ініціятора шпиталю Н. Лічниці пок. д-ра Курівця, якого портрет кисти Новаківського прикрашує салю засідань Н. Лічниці.

Зі звіту Управи довідалися присявні, що амбуляторія Лічниці поширилася в минулому році на партер нововибудованого будинку: туди перенесено гінекольогічний і дерматольогічний відділ, прилади Рентгена та ціле лікування світлом (кремінна лямпа і віталюкс). Це уможливило цілковите відокремлення діточого відділу в давнім будинку так, що тепер ординація і для хорих і для лікарів стала вигіднішою і гідповідає санітарним вимогам. Крім давніших ординаторів (12) заанґажовано ще двох: д-ра Парфановича на жіночому відділі і д-ра Довбуша, що обняв новоутворений урольогічний відділ. Рух хорих у діловому році дещо зменшився в порівнанні з минулим роком. Нових хорих у р. 1933. зголосилося 9204, повторних візит було 12.151, що дало в сумі 21.355 лікарських заходів. По народности було хорих українців 65 прц., поляків 25 прц., жидів 8.3 прц. а інших 1.7 прц.

З фінансового звіту виходило, що вплиги теж зменшилися: з оплат хорих вплинуло 16.230 зол., на 12 прц. менше, ніж у 1932 р.; субвенцій дістала Лічниця тільки 300 зол. від маґістрату м. Львова і 300 зол. від Гал. Каси Ощадности; з членських вкладок і збірок вплинуло 2.600 зол. Кошта адміністрації, оплата персоналу виносили 9.168 зол. Всі прибутки обертала Управа на оплату дальших коштів будови шпиталя, якій то справі присвячувано дуже багато праці. На кошта будови видано досі суму 367.384.70 зол.

По уділенні абсолюторії, вибрано нову Раду в такому самому складі як давніше: голова през. В. Децикевич, заст. гол. о. кан. Ю. Дзерович, секретар д-р Я. Кришталська, скарбник д-р Т. Е. Бурачинський, члени Ради: д-р О. Надраґа, д-р О. Подолинський і М. Стефанівський; заступники: М. Галібей, д-р В. Кашубинський і д-р Л. Максимонько; члени контр. комісії: радн. Ю. Мудрак, д-р М. Музика і І. Стерняк.

Окрема точка денного порядку була присвячена справі дальшої будови шпиталю. Цього року має бути зреалізована решта фундації львівської Арх. Ради: разом з іншими льокаціями буде Т-во розпоряджати сумою дещо понад 20.000 зол. Відповідно до тих фондів буде вестися будову далі. За цю суму мають бути вибудовані сходи (головні і бічні), будуть виконані виправи стін від середини і деякі дрібніші адаптації. Всі заходи Управи, щоби дістати інші фундації ліжок остали покищо без успіху. Т-во увійшло вже в посідання запису пок. Анни Фединяк, яка у своїм завіщанні записала Лічниці парцелю в Замарстинові обсягу 76 кв. сяжнів вартости біля 2.000 зол. та ця парцеля ще неподільна і некорисно було би її тепер продавати. Дальша будова шпиталю в руках широкого загалу. Тому нововибрана Рада звертається до громадянства з горячим апелем щоби воно підтримало зусилля Ради через присилання жертв і евентуальне призначування леґатів на це велике діло. Всякі жертви приймають наші центральні фін. установи: Дністер, Зем. Банк Гіпотечний, Нар. Торговля і Центробанк. На бажання висилає Управи чеки.

ЗА РАДУ Т-ВА НАР. ЛІЧНИЦІ:

В. Децикевич голова, *Т. Бурачинський* директор, *Д-р Я. Кришталська* секретар.

На організаційному фронті.

З ДІЯЛЬНОСТИ ПОВІТОВОГО КОМІТЕТУ УНДО В ЗОЛОЧЕВІ

Повітовий Комітет УНДО в Золочеві, переводячи в життя постанови партії про перереєстрацію та приєднування членів, уладив дня 12. травня в салі ім. Шашкевича сходини для інтеліґенції з політично-суспільним рефератом, що його виголосив запрошений на ту ціль зі Львова ген. секр. УНДО п. *Володимир Целевич*. При досить значному, як на дотеперішні золочівські відносини, зацікавленні інтеліґенції — присутніх було біля 80 осіб — реферат пройшов з великим успіхом і викликав живу дискусію, особливо на тему шкідливої безпартійности нашої інтеліґенції. Присутні майже без виїмку висловили охоту приступити до політичної організації УНДО, одначе при цьому виявилося, що наша інтеліґенція дуже слабо обзнайомлена з програмою, тактикою і завданням цієї і якоїнебудь іншої політичної партії. Тому дуже бажано було би, щоби наша преса присвячувала більше місця на теоретично-політичні теми. Сходини тревали від год. 7. до 11. вечором. Присутні розібрали заяви приступлення в члени УНДО і постановили утворити організацію українців міста Золочева.

Р. О.

Наша молодь у Лювені в Бельгії.

Недавно мала я нагоду відвідати наше студентство в Бельгії, у місті Лювен й хотіла звернути увагу нашого громадянства на цей давній освітній осередок, який наче сотворений на те, щоб у спокою й повазі посвятитися науці.

Найперше дещо про місто.

Воно дуже старинне, невелике, бо має ледве до 50 тисяч мешканців, але гарне. Монументальні, дивної краси будівлі, про які, як каже історія, Наполеон мав сказати, що треба би було забрати ці чуда в Париж, бо не місце їм тут, у тихій бельгійській закутині. Дуже гарна величава, сива від старости катедра й будинок міської ради.

Численні університетські будівлі й величава ново-відбудована по війні університетська бібліотека, якій рівної, багатої й в столицях важко знайти. 300.000 томів книжок, рідкі рукописи. У ній у величавих салях бачила я сотні молоді, похиленої над книгами.

Високі школи в Лювен є під орудою католицького духовенства, одначе тут не тільки теольоґічні високі школи (з яких вийшли такі добре нам знані отці Редемптористи), але також усі факультети.

Більш пятьсот літ наукової слави має за собою лювенський університет. У склад його входять від непамятних часів найкращі наукові сили Европи, тож не диво, що стягає він до себе молодь з усього світу.

Тисячі студентів, представників сорок пять націй, студіює під цю пору у лювенських високих школах.

Багато з них мають як от американці, канадійці власні студентські доми. Минулого року наших студентів було у Лювені звиш 50, нажаль цього року, хоча які там добрі умовини праці й малі кошти утримання число студентів змаліло до половини і є їх ледви 24. Між ними є дві студентки. Головою Студентської Громади в Лювені є студент П. Тодорів.

Наші студенти з маленькими винятками мешкають у студентському домі, де має приміщення й молодь інших націй.

Кожний студент має окрему вигідну кімнатку й здоровий смачний харч. (Мала я нагоду про це переконатися, користаючи з запросин до спільної вечері). Досить велика їдальня нашої молоді, прикрашена нашими образами, довкола салі народня вишивка, також й у вестибулю. Ще кращий малюнок у сусідній салі, що минулого року належала до наших студентів (тепер дісталася численнішим москалям). Її прикрашено кругом бордюрою, що алеґорично представляє обовязки молоді наукою добути кращу долю Україні: книжка, на ній шабля й галузка червоної калини. У рідному стилі уладжена теж каплиця для вжитку студентів.

Добрим опікуном і приятелем нашої молоді є отець Журден. Студентки мешкають в Інституті св. Ґертруди. Тут познайомилась я з черницею матірю наставницею й за її дозволом скористала з гостинности наших студенток та переночувала в них.

Спершу наше студентство мусіло поборювати упередження, а то й перепони, які робили тут різні наші „приятелі". Із усіх трудних ситуацій вийшла наша молодь переможно й гідно і своєю тактовною поведінкою, солідною наукою, прегарним хором (який мин. року дав кілька концертів), роблять наші студенти нашій нації якнайкращу прислугу й пропаґанду. Це признавали всі поважні люди, з якими мала нагоду познайомитися між іншими й голова Української Національної Ради в Бельгії п. Дм. Андрієвський, з яким стрічалася я в Брюсселі.

...пан Граб, що мабуть чи не перший із нашої молоді перед 10 роками покінчив університетські студії у Бельгії і нині придбав уже собі хліб на бельгійськім терені.

За тим, щоб наша студіююча молодь взяла на увагу лювенський університет промовляє і те, що життя й наука в Лювен незвичайно дешеві. За приміщення й ціле утримання в студентськім домі, з усіма вписами й оплатами за науку платять там по 300 бельг. франків місячно, себто тільки 75 зол.

Наша молодь замісць тратити дурно гроші, здоровля й час по великих столицях могла би користати з прегарних умовин праці у Люрені.

Адреса голови Громади: M. P. Todoriw 161 de Malines. Louvain Belgique.

О. Кисілевська.

Як іде позичка „Рідній Школі".

З постійних проголошувань позички, які систематично появляються в журналі „Рідна Школа", може громадянство зорієнтуватися, що справою позички „Р. Ш." зацікавився весь наш загал. Не знати, чи була вже у нас така справа, яка в незвичайно короткому часі (два місяці) могла би придбати навіть без віякої моральної принуки стільки заявлених і стільки готівкою вплачених сум. Тому, що стан і заяв і готівки змінюється не то кожного дня, але — буквально — кожної години, важко перед закінченням позички подавати якісь оконечні цифри.

Але всетаки слід відмітити деякі особливіші випадки. Бо чи не заслуговує на окрему увагу напр. те, що в Люблині, куди „Рідна Школа" не формально не дійшла, підписали дотепер на заходи п. Ольги Вишиванюк 22 позички на 550 зол., в чому — що правда — сам п. Петро Безрежицький 250 зол. а Микола Бабич і С. Мурин по 50 зол. Чи не замітне те, що наші заточенці з кольбушівської округи пересилають 14 позичок і обіцюють незабаром надіслати дальші. Пеж ті самі люди, які полишали свої родини на сході і мусять удержувати два доми.

Заслуговує на особливу увагу і проворність такого села, яке уладжує забаву на дохід позички „Р. Ш." (Дорогів). В Коллні загровив режисер аматорського гуртка, що уступить, якби аматори не погодилися віддати повний дохід з театральної вистави „Майстер Копитко" на позичку „Р. Ш." Заслуговує на увагу й така помисловість, де селяни тримають заяви на позичку „Р. Ш." у читальні на столі в часі сходин і кожний підписує таку суму, на яку його стати. Так повстають 25-золотові сільські позички.

В Коломиї підписали дотепер позичку „Р. Ш." на 1.300 зол. Найбільшу суму дав д-р Володимир Ганківський (100), п. сенаторка Олена Кисілевська (100), Госп.-Споживча Спілка „Єдність" у Коршові (50), а тамошня Районова Молочарня 100 (обі вплачені готівкою).

Дуже гарно поставилися до позички теж кооперативи, приналежні до Повітового Союзу Кооператив у Підгайцях. Цей то ПСК переслав на днях від своїх кооператив 1.020 зол. готівкою, крім того дві кооперативи уже переслали 75 зол. через Пов. Кружок „Р. Ш.". Найбільші суми дали: сам ПСК 200, а Пов. Спілка в Підгайцях, „Єдність" у Новосілках, „Зоря" в Мозолівці, „Єдність" у Вівсю по 50 зол. Всі кооперативи вплатили готівкою. Стільки то можна зробити при добрій волі!

Всі, що підписали заяви на позичку „Р. Ш." повинні памятати на обовязок безумовно придержуватись речинців рат, щоб їх не накопичувати.

Перед Жіночим Конґресом.

ЖМУТОК ІНФОРМАЦІЙ ПРО УЧАСТЬ У КОНҐРЕСІ.

1. Делеґатки.

Право участи в У. Ж. К. в характері делеґаток мають відпоручниці українських жіночих організацій, які Головний Виділ Союзу Українок та Діловий Конґресовий Комітет запросять на У. Ж. К. Число мандатів для кожної організації визначить Діловий Конґресовий Комітет.

Організація, яка бажає взяти участь в У. Ж. К., мусить до дня 30. травня ц. р. зголосити число своїх делеґаток та подати їх імена і прізвища. Після приїзду до Станиславова делеґатки зголосяться в конґресовім бюрі з повновластями, підписаними президією своєї організації, де за оплатою 2 зол. від особи дістануть карту учасниці в У. Ж. К. та конґресову відзнаку.

Делеґатка має право забирати слово в дискусії та голосувати. Одна особа може заступати тільки одну організацію та має тільки один голос.

Вступ на салю дозволений тільки тим особам, які мають карту учасництва.

2. Оплата організацій.

Кожна організація, яка бажає вислати делеґатки на У. Ж. К., мусить вплатити до дня 30. травня ц. р. на цілі У.Ж.К., оплату, якої висоту означить її Діловий Конґресовий Комітет.

3. Гості.

Право участи в У. Ж. К. в характері гостей мають: а) представники українських національних установ, які Діловий Конґресовий Комітет і Головний Виділ Союзу Українок запросять на У. Ж. К.; б) спомагаючі члени Союзу Українок; в) члени тих жіночих організацій, які беруть участь в У. Ж. К.

Карта учасництва для гостей, вичислених під б) і в) — 2 зол. від особи.

Гості мають право прислухуватися нарадам, забирати слова ні голосувати не можуть. Тому, що число гостей з огляду на брак місця обмежене, вони мусять зголосити свою участь до дня 30. травня ц. р.

4. Вистави.

Карта учасництва управнює тільки до участи в нарадах. Вистави і імпрези (концерт, театральна вистава) за окремими вступами. Вступ на вистави для делеґаток і гостей по 50 сот. (для селянок по 10 сот.).

5. Кошти побуту.

Кошти побуту в Станиславові (себто кватира і харч) від 3—6 зол. денно (залежно від якости кватири). Організація, яка бажає, щоби для її делеґаток підготовити кватири, повідомить про це до 30. травня ц. р. Просимо подати, на які кватири делеґатки рахують (готель: окрема кімната чи спільна, масове приміщення в бурсах і школах).

6. Залізничі знижки.

Діловий Конґресовий Комітет робить заходи в справі залізничої знижки для учасниць У. Ж. К. Докладні інформації про це будуть своєчасно подані в львівській пресі.

7. Оглядини Львова.

Учасниці У. Ж. К., які приїдуть здоза меж Галичини та зупиняться в переїзді у Львові, матимуть змогу оглянути його в днях 20—22. червня ц. р. в товаристві фахових провідниць.

8. Прогульки.

Спільні прогульки учасниць У. Ж. К. на Гуцульщину відбудуться безпосередньо після закінчення У. Ж. К. та будуть тривати: одна 3, а друга 7 днів. Кошти побуту денно 3—5 зол. Участь у прогульках слід зголосити до дня 30. травня ц. р.

9. Народний стрій.

Просимо учасниці У. Ж. К., які мають народній стрій, узяти його зі собою.

10. Адреса.

Письма і привіти просимо надсилати до 20. червня на адресу: „Союз Українок", Львів. Від 20. червня на адресу: Конґресове Бюро, Станиславів, Український Сокіл.

Зовнішня політика Бельгії.

„Ніколи проти Німеччини без Анґлії..."

Брюсель, 12. V. 1934.

Віконт Пуле, колишній премієр-міністр та сучасний представник Бельгії в Лізі Націй, дав інтервю бельгійській католицькій пресі, де зупинився широко над зовнішньою політикою Бельгії. П. Пуле вважає, що Бельгія не сміє цілковито підпорядковуватися будьякій політиці великодержав і не повинна брати участь в міжнародніх справах, які її безпосередньо не торкаються. Він пропонує статут повної й добровільної невтральности для Бельгії.

Далі П. Пуле критикує становище Франції в останніх нарадах щодо розброєння та поділяє промову в сенаті премієра де Броквіля.

Він кінчає: „Нема іншого виходу: аліянти мусять порозумітися з Німеччиною. Це є єдиний спосіб, щоб мати щонебудь у своїх руках: хоч би контролю. Не хотіти жадної полагоди це абсурд".

„У всякому разі Бельгія мусить триматися такої методи: „Ніколи не йти проти Німеччини, якщо Анґлія не йде з нами".

Ці декларації п. Пуле знайшли прихильний відгомін у берлінській пресі.

—o—

Французи летять понад океан.

ПАРИЖ, 18. 5. ПАТ. Французький летун Мермоз з шістьома пасажирами відлетів до Наталю в північній Бразилії.

З культурного життя Станиславова.

Відчити і проект заснування музею.

Станиславівська філія Товариства „Учительська Громада" була до недавна одним із тих товариств у Станиславові, що чи не найбільше піддержувала культурно-духове життя серед тутешнього громадянства. Останні роки звернули діяльність „Учительської Громади" на інші ділянки, так, що жива давніми роками відчитова та освітна секція серед старшого громадянства та молоді нині доволі слаба.

Одначе слід відмітити в сьогорічній відчитовій акції цікаві та повчальні виклади двох знатних учених, що загостили до Станиславова, щоби познайомити широке громадянство та молодь з висліддами своєї праці.

В березні виголосив доцент краківського університету д-р В. Кубійович два виклади, один для молоді про пастирське життя на карпатських полонинах, другий для ширшого громадянства про українську національну територію в Европі.

Особливо цінний був цей другий виклад, де прелеґент використовуючи опрацьовану ним мапу, представив територіяльне розміщення українців, найважніші прикмети української етнографічної території та ступінь опанування її українським елементом.

У квітні виголосив відомий археольоґ д-р Я. Пастернак виклад для молоді про археольоґію Крилоса зокрема, та про археольоґію цілого княжого Галича в її історичному розвитку. Особливо тепло згадком вшанував прелеґент памяті бл. п. Льва Чачковського та підкреслив його великі заслуги для археольоґічних розслідів княжого Галича, Теребовлі, Белза та Звенигорода.

З нагоди свого побуту вилинув д-р Пастернак думку основувати в Станиславові при одному в істнуючих товариств провінціяльний музей для археольоґії та Гуцульщини. Думка, яку колись почав реалізувати бл. п. Лев Чачковський, при реальній підтримці всіх станиславівських культурно-освітніх товариств повинна діжлатися свого вирішення. Найвищий час, щоби Станиславівщина для виявлення археольоґічних цінностей Покуття та для заховання побуту такої голосної нині у світі Гуцульщини пішла слідами самбірської „Бойківщини".

М. В.

Зміна поліського воєводи?

У варшавських політичних колах кажуть, що віцеміністр Седлецький, після уступлення з президії ради міністрів одержить становище поліського воєводи па місце воєводи Костека-Бернацького. Віцеміністром на місце Седлецького іменували би Даядопа директора соймового бюра.

Марево війни на Далекому Сході.

Англійський часопис „Санден Рефері" повідомляє, що в Японії дуже голосно балакають про вибух війни на Далекому Сході. Нема тільки одновгідности, коли війну розпічнеться. Одні домагаються війни вже цього року, а інші пересувають речинець війни на два роки до закінчення будови каналу Осака-Цуруга.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. У палаті громад відбувалася широка дискусія над закордонною політикою. Мін. Саймон відповів послові Кріпсові, що ані В. Британія, ані якабудь інша держава не підписала з Китаєм умови про військову допомогу на випадок нарушення незалежности Китаю. Умова девятьох держав у Вашингтоні каже, що територіяльну непорушність Китаю слід шанувати.

Китай зрікається Монголії для СССР.?

Японська преса принесла вістку, мíби то уряд СССР і нанкінський уряд заключили умову, на основі якої Китай зрікається суверенних прав до внутрішньої Монголії в хосен СССР. Умову підписали делегати обох урядів у Тієн-Ціні. До Пінг-Чунау приїхали більшовицькі інжинїри; будуватимуть пять автомобільних доріг стратегічного значіння. В місті цьому, що є осідком консуляту СССР, є тепер 80 вантажних авт і 4 панцирні авта. Передбачують будову двох більшовицьких радіостацій та військового летовища. Також у Каугані є гурт більшовицьких військових знавців. Більшовицька агенція ТАСС заперечує повищі вістки.

Париські українці голодним братам.

Добродійний концерт і базар.

Париж, 12. травня 1934.

Париські українці своїм голодним братам на Радянській Україні! Звучить це як жарт, або гірка іронія. Недавно ще мав той Париж стільки українців, що могли їх показувати в музею; недавно ще Україна була тим шпихлірем, що міг нагодувати сто Парижів. Нині париські емігранти, що самі борються важко за прожиток на такому ґрунті як париський брук, улаштовують велике „матіне", щоб із розпродажі ріжних предметів жертвованих на цю виставу, зібрати лепту на допомогу голодним рідним братам за пребагатій землі.

Вибрали найкращу салю у славній дільниці, що памятає ще часи делеґапії з париської конференції. Фірма комітету „Франція—Схід" під протекторатом фр. міністерства закордонних справ. Добродійний базар поєднаний із концертом попередила відозва до земляків. Другу таку відозву, коротеньку, — зразок, як треба писати такі поклики! — помістили на французькій програмі для всіх. Голова комітету „Франс-Орієн" Леиай і Аблон Буасон, його засновник, разом зі своєю дружиною допомогли своїми впливам, наші землячки пані Шульгинова, Никитюкова та Єремієва взяли на себе орґанізаційні справи.

Програма „ранкового концерту" — ріжноманітна; поруч наших народніх пісень і земляків-артистів, співачка з „Опера-Комік" Жакліна Лода і Перро Зеннаро баритон з опери в Монте Карльо та державного театру в Римі. Хори під орудою досвідного музики Андрія Чехівського, композитор Хведір Акименко сам грав на фортепяні свої композиції, а дружина туркестанського діяча п-ві Чокаєва співала його романси. Забули ми згадати, що І-а частина почалась грою на бандурі п. Сергія Таратули, щоб увести присутніх у своєрідний настрій. Хорових співів було чимало і всі вони чарували чужинців: анґлійців, росіян, румунів, греків, вірменів — на салях можна було чути крім французької неодну чужу мову. П Олекса Чехівський, відомий уже своїми сольовими виступами, відспівав композицію Пономаренка „Могили героїв". Пані Ефрон, італійка, замíжня за росіянина, а великої симпатії для України зааранжувала преґарну балєтову пантоміну, де як українка виступала Наталка Єремієва.

Поруч концертової салі у другій ішла пропаґанда. Тут ріжні книжки: наукові та мистецькі про Україну, окремо брошури про голод, зразки хліба, який їдять голодні, мапа з сіткою голоду в Рад. Союзі, ріжні українські часописи, гроші, марки — все це влаштоване бібліотекою С. Петлюри в Парижі.

Ще більшу увагу звертали наші мистці своїми працями: Софія Левицька, В. Хмелюк, В. Перебийніс, Кричевський, Савченко-Більський, Андрієнко, Л. Перфецький, Омельченко, М. Палтов. Поруч них сенсацією були два кіоски на двох протилежних кінцях салі із преґарними народніми виробами, що їх прислало „Українське Народне Мистецтво".

Свято затяглось до пізнього вечора, до 8-ої год. Народу було багато, українці, на диво, призабули на цей день свої політичні переконання і почувались одною ріднею. Матеріяльний дохід був, але відомо, що це крапля в морі тої нужди, яка панує на Україні. Більше значіння мала тут сама маніфестація.

НОВИНКИ

— **Засідання Фільольоґічної Секції НТШ.** у Львові відбудеться 19. ц. м. в 18. год. в бібліотечній салі.

— **Оселя для хлопців** від 8—13 року життя, уладжена Т-вом Охорони Дітей і Опіки над Молодю у власній віллі на Остодорі 6. Підлютого, відбудеться вже від 20. червня до 17. липня ц. р. Оселя має запевнену лікарську опіку й педагогічну професорів середніх шкіл. Оплата 45 зол. Зголошення й точні інформацій дає інж. Маркусь, „ЕКО", Львів, Сикстуська 29.

— **Весняна вистава образів.** В неділю, 20. ц. м. в год. 12. впол. буде відкрита в павільоні Східних Торгів весняна вистава, влаштована польським Т-вом прихильників мистецтва у Львові. На виставу зложиться коло 500 експонатів львівських артистів і графіків з Варшави.

— **Вечір творів Остапа Нижанківського** відбудеться у 15-ліття смерти дня 23. ц. м. в год. 8. веч. в малій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка у Львові. Виконавці: Марія Сабат-Свірська (сольоспів), Спів. Т-во „Сурма", при фортепяні Нестор Нижанківський.

— **Відвідини Музею НТШ.** Управа Музею Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького 24, подає до відома громадянства, що після виставленого сезону музейні збірки є вже наново інстальовані та приступні для відвідувачів щодня від 8—13, в неділі і свята від 10—12. год. Дирекції шкіл проситься зголошувати прогульки по змозі день наперід.

— **Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі** за 5 років істнування зібрала вже 13.000 книг ріжними мовами. В читальні є 102 органи преси. Бібліотека має пять філій. Завдання бібліотеки служити своїм і чужинцям та бути показчиком культурних надбань українського народу. Вона стоїть понад партіями, понад симпатіями. Заложена еміґрантами для вшанування памяти С. Петлюри, вона й далі істнує при допомозі засобів, що приходять переважно від еміґрантів зі всього світу. Ці засоби менші, ніж потрібно. Потрібна допомога усіх українців, що розуміють вагу бібліотеки, загально-національної культурної встанови на чужині. Треба мати буджет бодай 25.000 франків річно, міжтим за 1933 р. видано всього 16.000 фр., а буджет на цей рік складено лише на 14.000 фр. День смерти С. Петлюри, 25. травня, оголошено віддавна днем збірок на бібліотеку. І тому рада бібліотеки просить читачів нашого часопису в цей день скласти пожертву на бібліотеку і вислати її на імя бібліотекаря: Monsieur Ivan Rudicev. 41, Rue de la Tour d'Auvergne. Paris 9. France.

— **На будову шпиталю чи до власної кишені.** У звязку з вчорашньою нотаткою під цим наголовком про розпродаж образків з наліпкою Комітету будови Народньої Лічниці, при чому з розпродуваної ціни 2 зол. на цю ціль ішло лише 15 сот., дістаємо таке пояснення від Комітету будови: Комітет передав одному українському переплетникові-видавцеві частину портретів Митрополита Андрея, з чого весь дохід іде на будову шпиталю. Крім того той видавець закупив у Комітеті якусь скількість наліпок по 15 сот. За те, що його несовісні продавці, покликуючись на ті наліпки, кажуть, що весь дохід з розпродуваних образків, його приватної власности, іде на Нар. Лічницю — Комітет не відповідає. Про цей спосіб розпродування образків Комітет довідався вперше з „Діла", а раніше від його інформатора і негайно вжив заходи, щоби це не повторювалось.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішнім тягненні Державної Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 20.000 зол. на ч. 100451. 10.000 зол. на ч. 35535, 126142. 5.000 зол. на ч. 24515, 64042, 83691, 146371. 5.000 зол. на ч. 15925, 100223, 168806. 2.000 зол. на ч. 15940, 48507, 50428, 54545, 79817, 87080, 113878, 119412, 130098, 131945, 152392. 2000 зол. на ч. 15183, 15206, 14982, 25199, 56815, 65202, 80762, 89308, 100617, 106726, 118535, 119219, 135595, 137387, 143528, 147831. 1.000 зол. на ч. 4515, 5440, 7706, 8534, 10013, 16524, 28910, 35853, 39427, 40436, 61491, 62809, 64785, 68230, 72579, 77344, 78254, 82668, 96997, 101547, 112858, 117110, 127963, 145456, 146844, 149897, 156906, 158911, 163816, 165096, 168657, 169078. 1.000 зол. на ч. 7174, 11500, 13574, 17708, 20707, 24956, 29852, 31366, 40904, 40764, 41968, 44120, 42714, 55506, 57275, 59381, 60780, 60606, 63569, 66141, 66089, 82654, 86709, 92868, 98776, 100980, 100925, 102347, 103112, 104577, 106895, 109411, 109290, 111022, 113687, 116589, 120048, 120748, 126639, 128759, 143833, 153360, 156470, 167466.

— **Відбувся зїзд москвофілів** у селі Беремяцях, зборівського повіту. На зїзді — як подає агенція „Всхуд" — виголосив довший реферат п. Плешкевич, делеґат Русского Ревізійного Союзу Кооператив у Львові. Плешкевич заохочував москвофілів ширити по селах читальні ім. М. Качковського, бо тільки ці читальні виховують льояльну русску молодь.

— **Хто він і чого шукає?** Львів, 17. травня 1934. Високоповажаний Пане Редакторе! Прошу ласкаво не відмовити мені місця у Вашім часописі на осторогу українських домів у Львові в такому випадку: По українських домах у Львові ходить якийсь підозрілий мужчина, високого росту, чорнявий, інтеліґентного

обличча, літ около 30 і представляється як незакінчений студент права, представник фотографічного заведення при вул. Потоцького 74. Залежно від розположення підходить претекст, щоби ввійти в хату. Зачинає — буває — від: „Я свій — прошу впустити“, в відтак: „Може шклянку чаю дістану?“ Оповідає про своє завдення життя, відтак переходить у резерву і за всім пильно, хоч удає апатичного, слідкує. В міжчасі оферує замовлення на побільшення знимок, хоч взорів ніяких при собі не має, „бо взяв, мовляв, його товариш“. Іншим разом приходить до тої самої хати на обід, то знову перед год. 10. вечора, мабуть на „нічліг“. Буває, просить малої позички, залежно від дому і знайомства“. Відповідно до цього теж так і вдягається. Хто він і чого шукає? — Підпис.

— **Щоб не працювати безплатно.** Союзи вчительства вселюдних шкіл вислали меморіял до міністерства освіти в справі знесення приписів про безплатну вчительську практику. Вони ставлять учительство в положення гірше, ніж представників інших фахів, бо бо мусить після довгих студій працювати даром. Меморіял домагається, щоби міністерство знесло безплатну практику з новим шкільним роком.

— **Окружні лікарі по селах.** Лікарі осідають переважно по містах, а тимчасом села не мають лікарської опіки. Одночасно багато лікарів не має з чого жити. Щоби запобігти тому, міністерство суспільної опіки створило 33 становищ окружних лікарів у місцевостях, позбавлених лікарської опіки. Ті становища будуть обсаджені безробітними лікарями. Кожний з них дістане до помочі сестру служебницю і буде вести осередок здоровля, опікуючись населенням своєї округи. Крім того може виконувати приватну практику. За свою працю буде оплачуваний з державного фонду праці.

— **В справі адміністраційних кар** видано такі урядові пояснення: Виконання кари можна відложити тільки на прохання засудженого і то з важних причин. Такими можуть бути родинні і маєткові обставини, як напр. неможливість залишити малолітні діти без опіки, перервати пільні роботи і т. п. З тих самих причин можна теж перервати виконання вже розпочатої кари. У відношенні до хорих кару можна відложити до часу подужання, а до вагітних жінок на час вагітности і дальші три місяці.

— **Д-р Ос. Когут перед судом.** Перед судом у Станиславові розпочався 17. ц. м. процес адв. д-ра Осипа Когута з Богородчан і сімох товаришів під замітом знеславлення д-ра М. Стахова, редактора „Громадського Голосу“. Д-р Когут видав брошуру, в якій виводячи на денне світло деякі закулісові справи соц. рад. партії, доторкнувся деяких моментів з приватного життя д-ра Стахова. Розправу відложено задля покликання нових свідків.

— **Катастрофальна посуха на Поділлі.** Із Чортківщини повідомляють: Від ранньої весни на Поділлі не було дощу. Малі спорадичні дощики звогчили вправді в деяких сторонах землю, але тільки зверху, не проникаючи глибше, а від пятьох тижнів панує без перерви горяча і вітряста погода. Жита пропали зовсім, яре збіжже жовкне, ранні бураки ледви показалися на поверхні, а посіяні в половині квітня ще не пробили землі; бульба якби зварена спочиває неначе завмерла, конюшина дійшла до висоти 10 цм., а пасовиська випалені. Незаорані ще жита цвитуть, виріснши ледви на 30 цм. Кудись боками перейшли дощі 14. ц. м., кажуть, в Румунії була злива, але в Чортківщині дощу не було. Навіть якби в найближчому часі впали більші дощі, жнива пропащі, бо спізнена пора не дасть ростинности розвинутися.

— **Стихійна катастрофа.** З Баранович повідомляють, що 15. ц. м. перетягла над повітом страшна буря з градом, зливою та громами. Буря наробила великої шкоди в полях, які витовк град, в лісах і садах, де повиривало багато дерев з корінням. Повалило й порозносило багато будинків. В селі Острові звалило дві церковні вежі, в Куликах град убив 20 овець, на тій стації вивернуло великий залізничий маґазин.

— **З хроніки самогубств.** На янівському цвинтарі у Львові напилася йодини 23-літна Елеонора Франк, яку відставлено до шпиталя. — Доозорець дому при вул. Ветеранів Карло Беззубльний повісився наслідком родинних невзгодин. — В Кривчичах Малих за личаківською рогачкою порізався тяжко в самогубному намірі бритвою Петро Дац. Його відставлено до шпиталя.

— **Трагедія жінки.** До львівського шпиталя привезено 28-літну Анну Бобелю, жінку столяра з Підборець пов. Львів, що дістала зараження крови наслідком недозволеного заходу. Лікарська поміч була спізнена і Бобеля померла. Справою занялася прокуратура, потягаючи всіх винуватців до судової відповідальности.

— **Краєва хроніка.** На засіданні міської ради в Стрию 17. ц. м. вибрано президентом міста дотеперішнього президента Каіма, віцепрезидентом віцестаросту Райфа. — У Мшані під Львовом вломилися до мешкання Катерини Навроцької злодії й вкрали ріжні річи вартости 1.500 зол. У звязку з тим арештовано відомих місцевих злодіїв Volод. Солонинку і Михайла Воробія та їхню спільничку Каролину Завалкевич у Львові, у якої знайдено майже всі вкрадені річи. — У Братишові пов. Товмач Параска Бойчук удушила шнуром свого чоловіка Вас. підчас сну. Причиною злочину були непорозуміння наслідком подружої зради, якої допускалася душогубка. — Під закидом надужить арештували громадського секретаря Тисьмениці Едв. Риніцького. — Робітник цукорні Кровіцького в Станиславові Ярослав Жеребецький зранив тяжко трьома револьверовими стрілами буфетову Софію Загайкевич, опісля сам пострілився. Обоє забрали до шпиталю. Причина: непорозуміння на любовному тлі. — У Винниці біля Коросна в пятницю вибухла пожежа в нафтовому шибі „Малопольського Нафтового Промислу“. Весь шиб згорів. Шкоди є на 50.000 зол. Вогонь повстав від іскри при верченні. Попарився тяжко один робітник.

— **За вбивство на політичному підкладі.** Окружний суд у Рівному засудив Теодора Кореневича на 12 літ вязниці, Сергія і Андрія Галатюків та Григ. Балицького по три роки вязниці за те, що вбили Ізидора Тарашинського та хотіли вбити Петра Листопада. Закинено їм, що рішили позбутися Тарашинського і Листопада тому, що вони повідомляли поліцію про тайну діяльність ОУН.

— **Таємна смерть інжиніра.** У львівському шпиталі помер серед загадочних обставин 37-літній інж. Вальтер Рідль, родом із Чехословаччини, занятий у фабриці дріжджей в Лисиничах за личаківською рогачкою. Його привезли без памяти і потовченого на цілому тілі до санаторії Червоного Хреста, де лікарі ствердили у нього запалення мозкових опон. Здогадуються, що він став жертвою якоїсь бійки у фабриці.

— **Бійка кольоністів.** У містечку Рожищах на Луччині дня 15. травня ц. р. побилися німці-кольоністи за дівчину так, що Краузе, привезений до Луцька, того самого дня вмер, а Букранд бореться зі смертю на місці, в Рожищах.

— **Справлення помилки.** У статейці п. н. „**Закон про памятки природи**“ („Діло“ ч. 128) зайшла прикра друк. помилка тому, що 15. рядок пропущено і вставлено зовсім інший рядок. І тому друкуємо щераз ціле речення, в якому зайшла ця помилка. Воно звучить так: „**Їх зберігає закон у первісному, незміненому стані, коли того вимагає публичний інтерес, а саме наука з історичних, естетичних і памяткових оглядів**“.

— **Запертя.** На підставі опінії університетських клінік, ділання гіркої води **Franciszka-Józefa** є певне, а хорі радо її приймають.

З концертової салі.

Концерт Українського Акад. Хору „Бандурист“.

Такий гарний осяг хору, на який складається по більшій частині сирий голосовий матеріял, а не професійні співаки, це чин, який заслуговує на найщиріше признання. Приємні мали багато естетичного вдоволення, як слухали інтелігентного виконання творів. Теперішній „Бандурист“ здисциплінований, незвичайно гнучкий, уміє віддати ріжні нюанси динамічні, фразування взірцеве, інтонаційно дуже чистий. Та ще одна велика прикмета, а саме дуже дбайлива дикція, так, що кожне співане слово розуміти. Що всі згадані, такі важні вальори є заслугою диригента хору п. О. Плешкевича, вдаємо собі дуже добре справу всі. Тож крім щирого признання хочу йому побажати дальших гарних успіхів у праці, яка вимагала великого труду й енергії.

Програма була поділена на 2 частини. Перша обіймала пісні козацькі в опрацюванні Ф. Колесси, Лисенка та Людкевича, у другій почули ми пісні стрілецькі в опрацюванні В. Кудрика, Людкевича та Ярославенка. Народня пісня — це невичерпане джерело зацікавлення і програма була доказом мистецької активности наших композиторів. „Козаки в народніх піснях“ Колесси діждалися вперше від часу війни виконання в цілости. Пісні стрілецькі принесли зі собою інший подих на салю. Вони своїм змістом і мельодикою займають, зацікавлюють, поривають. Вони мають вартість не тільки чисто музичну, але є чимсь більше. Мають уже свою традицію, стоять наче на окремій платформі зі своєю психікою тих борців, які їх творили. Я сказалаб, що по деяких піснях менше разили оплески, як напр. по „Журавлях“. Пісня ця в опрацюванні Людкевича — це правдивий клейнод хорової літератури під оглядом ведення голосів. Великий ентузіязм викликали „Ой та зажурились“ Кудрика. Грімкі оплески змусили співаків повторити цю повну темпераменту пісню. „Мав я раз дівчиноньку“ Ярославенка віддане було з великою фінезією. Я не погоджуваласяб тільки з темпами у деяких піснях, нпр. „Гей на горі“ Колесси було рішуче за скоре. Має бути темпо маршове, співається „женці йдуть“, а не біжать.

Що хор „Бандуриста“ тішиться у нас популярністю, дала доказ численно зібрана публика, яка розійшлася домів з милим почуванням гарно переведеного вечора.

І. Приймова.

—o—

З театру.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: „ПОДРУЖЖА В ДВОХ МЕШКАННЯХ“, музична комедія на 5 дій *Меріям-Лужницького* і *В. Балтаровича*.

У тій комедії „щось“ є і „щось“ їй бракує. Таке загальне враження залишає іноколи жінка, що хоче йти за модою — складе свій одяг із ріжних добрих частин, а глянеш — щось їй бракує.

Залишім питання: що це таке музична комедія, ота нова назва на пєсу, яку важко відріжнити від оперетки. Ми позбулись реалістичних домагань і не дивуємось, коли люди після найповажнішої, навіть трагічної розмови починають зараз танцювати і весело виспівувати. Автор може викликувати на сцену які хоче особи і коли йому забагнеться, мов духи при спіритистичнім столику, але мусить мати провідну нитку, мусить знати чого хоче від своїх дієвих осіб і осіб на салі.

„Подружжа в двох мешканнях“ має добрі поодинокі сцени, три добрі типи, навіть дотепи і з того всього можна би склеїти оперетку. Передовсім треба би сцени та героїв звязати якоюсь інтриґою; глядач конче хоче знати, чому делікар і директор пленталються по чужих хатах чи автор звертає свою сатиру проти таких типів, чи хоче покепкувати за тему модерного подружжа, чи просто йде за примхою своєї фантазії. Скласти комедію з нашого сучасного життя дуже важко: наші автори виховані на побутовім театрі і без практики на театральних дошках мусять самі засвоювати собі сценічну техніку, а там, де позичають модерні сюжети нагадують нам безліч кінових пєс, де техніка доведена до майстерної черги повязаних сцен. Тимто так важко догодити нашому смакові.

Спілка композитора з драматурґом новий клопіт. Ми бачили веселі сцени на межі фарси (як фарсу слід би грати всю цю комедію), а в них наскрізь ліричні, сентиментально-настроєві вставки. Було враження механічних додатків, а не інтеґральної частини твору. Саме пєса з такими переходами потребує дуже досвідчених артистів, щоб своєю грою виповнювали залишені прогалини. Дуже добру креацію дав О. Ольський, свобідний і цікавий був П. Сорока, знаменита В. Сорокова: М. Сабат-Свірська мала ролю головно призначену до співу. Про всю музичну частину нехай висловиться фахівець.

м. р.

—o—

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО“: „ВІРЛИЦЯ“.

Чеська комедія на тему багато разів використану у ріжних фільмах чужинних і польських. Симпатичний, гарний молодий мужчина звкохується в симпатичній, гарній молодій дівчині, не знаючи точно, хто вона така. Прогулька в гори, ще одно „кві про кво“ з другою закоханою парою, дві-три комічні ситуації, один добрий комічний тип і — брак живішого сюжету. Зрештою все це невибагливе і помилне.

СПОРТ.

УКРАЇНА — РЕСОВІЯ.

В неділю 20. ц. м. виїздить І. дружина України на горячий терен до Ряшева, де розіграє змагання за мистецтво Окружної Ліги з першою в табелі, Ресовією. Виграти ці змагання моглаб Україна тільки при найбільшому напруженні нервів і сили волі.

ХУРТОВИНА (КОМАРНО) — СОКІЛ IV.

В неділю 20. ц. м. в год. 16.30 відбудеться тідчас фестину „Т-ва опіки над молоддю" на площі С.-Б. перша стріча цих дружин за першенство львівської округи У. С. С.

Рівночасно відбудуться товариські змагання у відбиванці а) жінок У. С. С. К. — Сокіл IV Б; б) мущин: У. С. С. К. — Сокіл IV Б. Потім біг на 3000 м. змагунів У. С. С. К-у і Сокола IV.

СИТКІВКА: ЛКС — УССК.

Точна програма сітківкових змагань така: субота 15.30 Грушкевичівна — Ліщинська; Рожанковська, Рожанковський Я., — Синиціївна, Марувяк; Дзерович — Пачовський; неділя: 5.30 веч. Рожанковський — Хмульківна; Рожанковський Яр., Марувяк — Рожанковська Сила; Рожанковський В. і Яр. Рожанковські — Марувяк, Хмульківна. Змагання відбудуться на токах УССК-у при вул. Супінського 21. Вступ за добровільними датками.

ПЕРЕМИШЛЬ. ЧУВАЙ — СЯН 3:1.

Треті з черги змагання за мистецтво А-класи ЛЗОПН розіграв Сян з сильною дружиною Чувая і не встоявся, програвши 1:3. Одинокі ворота здобув Сян з карного.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ЛЬВІВСЬКІ АРХІЄПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ Рік XLVII., ч. IV. з 15. квітня 1934.

УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО. Рік II., ч. 5 (13.) за травень 1934.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича, Бучач:

19. V. Наша парада.
20. V. Сонце руїни.
З Бучача їде театр до Чорткова.

Великий Міський Театр.

Субота, 19. V. год. 7·30 веч. Весела вдова.
Неділя, 20. V. год. 3·30 поп. „Товаріш",
Неділя, 20. V. год. 7·30 веч. Весела вдова.

Театр Ріжнородностей.

Субота 19. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях", песа Вінсльо. Прем'єра.
Неділя, 20. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях".

Жидівський Варшавський Артистично-Літературний Театр у салі „Колісею" дасть 10 вистав:

Субота, 19. травня, год. 12 вполудне та 8·45 веч.
Неділя, 20. травня год. 12 вполудне, 8·45 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: „Під жаром Туркестану", „Фордансерка".

АТЛЯНТИК: „Отаман Анненків" (фільма в російській мові).

ВАНДА: „12 крісел" (Вл. Буриан, Дина).

КАСІНО: „Таємний детектив", „Ворота подружжя" (Льорель і Гарді).

КОЛІСЕЙ: „Полуня", ревія „Під 1 азон".

КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль білих ліжечок" (із Містенґет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Пімста д-ра Фу-Манчу" та ревія.

МІРАЖ: „Програма 6 зірок", „Фліп і Флап як каріеровичі".

МУЗА: „Ніч у Каїрі" (Рам. Новаро).

ПАЛЯС: „Цісарські лови" („Уизер кайзер").

ПАН: „Чанду".

ПАСАЖ: „У домі страхіть", „Самоцвіти кохання".

СВІТ: „Чому я згрішила", „Чарлі рятує Европу".

СОНЦЕ: „Нічні суди" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „1002 ніч" і ревія „Зелений карнавал".

ХИМЕРА: „Новий пол".

УТІХА: „В кожній пристані дівчина" та ревія.

Закордонне радіо.

Субота, 19. травня 1934.

Відень (506,8) 12·00 Концерт трубної орхестри, 16·05 Популярна музика, 20·05 „Країна усміху" оп. Легара, **Братислава** (298,8) 12·35 Концерт, **Прага** (470,2) 19·30 Концерт військової орхестри, **Париж** (1649) 12·00, 20·00 Легка музика, **Штрасбург** (349,2) 20·30 „Ле Пті Дік" оп. Лекока, **Білгород** (439,8) 13·00 Пісоньки, 20·40 Сербський вечір, **Берлін** (356,7) 16·00, 20·15 Весела програма, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·00 „Сонце приятель і ворог чоловіка", 18·25 „Лібеслідервальцер" Ів. Брамса (вок. квартет), **Мінхен** (405,4) 13·15 Цитра, рецитації, **Бреслав** (315,8) 20·25 „Паж королеви" оп. Ґенза, **Букарешт** (365) 20·00 Спів, **Будапешт** (549,5) 12·05 Військ. музика, 13·30 Спів, 22·00 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 11·30 Легка музика, 13·00 Тріо 20·45 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 17·10 Легка музика.

Неділя, 20. травня 1934.

Відень (506,8) 11·25, 12·15 Концерт, 19·20 Два фортепіяни, **Прага** (470,2) 20·00 „Цілунок" оп. Сметани, **Париж** (1649) 18·00 Концерт, **Білгород** (439,8) 12·30 Хор, 16·36 Оп. арії, **Рига** (514,6) 19·05 „Циганське кохання" оп Легара, **Берлін** (356,7) 21·00 Вок. інстр. концерт, **Ляйпціґ** (382,2) 15·35 квартет (дві скрипки, альтівка і віольончеля), 20·00 „Дер ферльорене Вальцер" оп. Штольца, **Мінхен** (405,4) 14·30 Вок. інстр. концерт, 16·00 Концерт симф. орхестри, **Москва** (Сталін 360,6) 17·20 „Князь Ігор" оп. Бородіна, **Букарешт** (365) 20·00 „Ен Коин де Паради" оп. Борговяна, **Будапешт** (549,5) 13·00 Концерт оп. орхестри, 18·30 Циг. музика, 19·45 Оперетка, **Міляно** (368,6) 17·00 Легка музика, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт, 20·45 „Бамбу" оп. Карабеллі.

Львівське радіо.

Субота, 19. травня 1934.

7·00—8·00 Раніпшя музика, 12·05, 12·33 Популярна музика з гр. плит, 12·30 Метеорольоґ. вістки, 15·10 Господарські вістки, 15·35 Пять хвилин вітру від моря, 15·40 Авд. для хорих, концерт орхестри, 16·20 Лекція фр. мови, 16·35 Легка музика (орхестра, спів), 17·20 Істор. відчит „Ідея Баторія", 17·40 Виглядп на експорт, 19·03 Фейл. „Наші за кордоном", 19·10 Всячина, гр. плити, 19·25 Рецитації поезій, 19·40, 19·43 Спортові вістки 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Фортепянові варіяції, 20·40 Почт. техн. скринька, 20·55 Концерт орхестри, спів, 22·00 Відчит у фр. мові: „Що вносить польська література до заг. світової скарбниці", 22·15 Легка музика з гр. пл., 23·05 Танкова музика.

Неділя, 20. травня 1934 р.

9·00 Раніпшя авдиція, 12·05 Авдиція, 12·30 Муз. поранок, 14·00 На зелену Шлеськ, 14·30 Травневі пісні, 15·00 Гр. плити, 15·10 Балачка, 16·00 Про Гдиню, 16·30 Ситківковий меч: Польща-Франція, 16·45 Львів у боротьбі з крізою, 17·00 Віджива дітей та молоді на весну. 18·00 Авд. „Найщасливіший чоловік у світі", 19·00 Прогулька по Марсилії, 19·10 Всячина, 19·50 Вибрані думки, 19·52 Легка музика, спів, 21·02 Під знаком півмісяця та мінаретів, 21·17 Легка музика, 22·00 Спортові вістки, 22·10 Славні артисти: Тіто Руфо (гр. пл.), 22·25—23·25 На веселій львівській хвилі, 23·25—24·00 Комунікати, танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5·25 і пів зол.

Золото: Долари 8·91—8·94. Франки фр. 34·80—35·30 Дукати 83·00—83·50, Корони 36·90—37·40. Рублі 46·00—46·50.

Срібло: Корони 1·20, Фльорени 0·70, Рублі 1·25.

У Варшаві були такі курси: Льондон 26·98, Париж 34·94, Берлін 209·25, Ціріх без трансакцій, Амстердам 358·95, Прага 22·05, Міляно 45·04, Відень 98·00—100, Букарешт 37·50—40·00, Брюселя 123·70, Данціґ 172·63, Копенгаген 120·70. Стокгольм 539·30. Нюйорк кабель 5·28, Нюйорк чеки 1·27 і пів.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 18. травня ц. р. в наслідок хиткої тенденції не ставить твердих цін на масло. Кооперативам платив за:

1 л. молока	—·18 „
1 л. сметани	—·70 „
1 к. яєць	2·20 „

Тенденція на масло зниж кова, на молоко, сметану і яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє що 18. V. ц. р. платив своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льово подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курята за 1 кг.		1·80
Кури „	1 кляса	0·95
„ „	II „	0·55

Тенденція зниж кова. На когути, індики, індички, качки і гуси попиту нема.

ОПОВІСТКИ

Комунікат Тов. Вакаційних Осель. Тов. висилає в половині червня ц. р. дівочу оселю до Милована і до Коршова а в половині липня хлопячу до Милована. Повна оплата за одну дитину 40 зол. і 10 зол. на кошти дороги. Для бідніших знижки, круглі сироти безплатно. Тов. висилає лише діти від 7—14 літ. Лікарські оглядини для зголошених дітей відбудуться в школі ім Шевченка вул. Мохнацького 12: для дівчат дня 22 ц. м. для хлопців 25, оба рази в год. 3·30 попол. Для придбання фондів влаштовує Тов. 20. ц. м. публичну збірку та оцим гаряче закликає все українське Громадянство до матеріяльної підтримки наших гуманітарних змагань. Управа.

Порядок Богослужень у неділю, дня 20 травня в день храмовий празника перенесення Мощей св. М. Николая і торжество Посвячення Нового Кивота для церкви. **Субота Навечеріє празника 19. травня 1934.** Година 17 Всеночне, Литія, Наука, благальна пісня, цілування Мира з Мощей св. М. Николая. **Сповідь вірних від 17—21 години. Неділя, 20. травня 1934. день празника.** Год. 5·30 Утреня воскресна, год. 6, 7, 8 і 9 читані Літургії. Год. 9·30 прибуття Архієрея. Год. 9·45 торжественне посвячення Нового Кивота жертви церковних Братств, парохіян і побожних християн. Год. 10 торжественна Архієрейська Служба Божа, на якій Їх Ексценленція Преосвященний Кир Микита висвятить новопоставлених дияконів. Год. 10·30 Проповідь. Год. 12·30 приняття нових членів до Братства св. О. Миколая при церкві. Сповідь вірних від год. 6—13. Год. 16 Вечірня, Молебень до Божої Матері, Наука, Суплікація, Обхід з Найсв. Тайнами, Благословення і цілування св. Мира. Вірних парохіян і побожних християн запрошуємо оцим до численної участи в цім торжестві для осягнення повного відпусту під звичайними умовинами.

Свящ. В. Лончина.

Українська Євангельська Реформована Громада у Львові улаштовує свято Матери, 20 травня **в неділю в год. 7 вечір,** підчас котрого заходом аматорського гуртка цієї громади виставлена буде песа на 4 дії **„ВОСКРЕСЕННЯ"** (В. Чубатого) при ласкавій співучасти п. арт. А. Юрчакової, Ол. Залеського, Сороки і Я. Генка у великій гімнастичній салі німецької евангельської школи, ріг вул. Кампіяна і Кохановського ч. 18. Вступ від 35 сот. до зол. 1·49. 1591

Коломийські матуристи 1904. 30-літній зїзд з кінцем червня. Зголошення до кінця травня: Добрянський, Коломия, Шопена. 1596

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

БІЛИЗНЯНІ матеріяли, коронки, ручні мотиви за безцін, **Фрайліх,** Сикстуська ч. 21. 1535 2—?

ТІЛЬКИ 10 ЗОЛ. тримісячний курс англійської (або французької, німецької, італійської) мови. Окремі лекції (2 години тижнево). 8 зол. місячно. Приходжу до учнів. — Зголошення до Адмін. під „Ферії". 1572 2—2

ДО МАТУРИ можуть приготовитися екстерністи, не змінюючи свого місця побуту. Довголітня практика, найкращі поручення. Устно вчу у Львові. Тільки поважні зголошення з почтовою маркою на відповідь до Адм. під „Успіх". 1572 а 2—2

ВОРОХТА — пансіон „Черемшина", над самим Прутом, догідна купіль сонішна і в Пруті, сезон отворений від 1. травня. Зголошення приймає Наталя Семанюкова. 1573 2—3

ПАНСІОН „АННА" В КОСОВІ Анни Герасимович поручає соняшні кімнати, першорядна кухня, Ціни дуже приступні. 1481 7—20

МАШИНУ до писання українсько-польську оказійно продасть „Машинополь", Сикстуська 9. 1590 1—2

ШЕШОРИ, Косівщина. Прегарне літнище. Цілоденне утримання від 3·50 до 4·50 зол. Зголошення приймає І. Бурачинська, Шешори, почта Пістинь. 1589 1—3

ОКАЗІЯ. **Продам** корпусову пегау, бляху, камінни, двері, вікна з розбірки вул. Вагова біля Великого Театру. Відомість на місці. 9/56 1—1

ЛІТНИКІВ приймаю і цього року в найгарнішій гірській околиці. Денно 2·50—5 зол. залежно від вимог. Гірський міді безплатно. Школа в Ягрині почта Вельдіж (Weldzirz) повіт Долина. 1588 1—1

Присилайте передплату!

Подяка.

Невблагана доля забрала мені по 30 літах найщасливішого співжиття, найдорожчу жінку, доні Маму а Рідні Сестру бл. п. **Сонію Тоганеву,** ем. учительку в Новім Селі біля Чесанова. В тім тяжкім горі, невисказанім болю поспішили нам з поміччю, словом і ділом громадяни, яким за їх труд, співчуття і на кожному кроці виявлену поміч складаємо за це честь і сердечну подяку. Передовсім Впр. О. Деканові і Кан. І. Костекові, місцевому пароходві і довголітньому сусідові найглибша шана і подяка за прихід із Н. Тайнами, за розраду, за всі відправи дома і в церкві і за щиру, зворушливу промову над домовиною бл. п. Покійної, Впр. о. Миронові Колтунюкові за провід а Впр. О.О. Ю. Черкаському і Кан. р. обр. Венгжинякові з Чесанова за відправу і участь у похоронах. ВПов. Панству Меценас. Микитинам за поміч перед смертію і головно по смерти, труд і розраду. Вп. П. Др. Шиманському за лікарську опіку в часі довгої недуги Покійної і всякі можливі заходи, щоб урятовати її життя. ВП місцевому і околичному Учительству Товаришам і Товаришкам Покійної, що громадно віддали останню прислугу Своїй Товаришці і зложили від себе вінок, Хв. „Взаїмній Помочі" за співчуття, складення вінка і її відпоручникові дир. Гр. Лебедовичеві за прощальну промову над гробом Покійної, Всім Культурно-освітнім Товариствам з Чесанова і Н. Села за участь через відпоручників у похоронах і за вінки з надписами, чесанівському і новосільському хорові під управою п. Мачая за гарний, зворушливий спів, в часі цілого похоронного обряду і відспівання Служби Божої, Побратимам „Соколам" що в одностроях несли домовину Покійної зі школи до церкви і далі на цвинтар — ще й власним трудом і коштом улаштували прегарний похоронний віз увесь у квітах, Вп. П. Мазуракам з Горойця за піддтримування на дусі, Вп. П. П. Михайлові Боднарові і Богданові Костекові за щиру поміч в часі недуги і влаштовання похоронів, Хв. Церковному Брацтву, ученицям Покійної, що квітами прикрасили її домовину дома, Вп. п. Дир. Тов. „Дністер" Колтунюкові за надіслані вислови співчуття — за ті всі численні устні і письменні слова потіхи всіх добрих людей, і тим сотням громадян Ново Села і Чесанова за участь у похоронах, усім щира подяка, бо це, що учинили Ви в своїй доброті серця є одинокою розрадою для нас у тім такім важкім горю. Ще раз прийміт стократне „Спаси Біг".

Нове Село, дня 17. травня 1934.

Іван Тоган, муж, Дарія, доня, Марія Ігнат, сестра, Іван і Стах Ігнат брати, Марія і Олена Ігнат, братові, Любов, Лілія, Галина Вишневські. Лідія і Юрій Ігнат, сестрінниці і сестрінок.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.